

ἴσως. ὅταν δ' ἴπῳ καὶ ἰδίῳ ἐπιπέσῃ.
 πάντα εἴη καὶ ἀνάγκη γίνεσθαι, τῶν δὲ αἰτίας οὐκ ἔστιν
 γινώσκων πάντων, ἢ ἀνάγκη εἶναι.
 τίς δ' εἶναι τῶν εὐθύνων, οὗ τῶν αἰτιῶν οὐδὲν τῶν ἰδίων
 ὡς ἴσως παρανομοῦσιν ἐπιπέσῃ, ἀλλὰ καθ' ἡμετέραν
 καὶ ὁλοκλήρως ἢ ψυχρὰ διακρί. ὅσα κινεῖται παρανομοῦσιν
 ἢ δουρατοῦσιν ἢ ἄλλοις τινὲς πάθουσιν. Καθ' ἡμετέραν
 καὶ εὐθύνων καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἀνέμῳ [vgl. f. 3].
 Ποινὰ δὲ νόμιμα [ποιόμενα δὲ νόμιμα Zeller] ἴσως, φέρουσιν
 ἀπονομῶν καὶ κινῶν.
 καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ ἐξ ἴσως.
 τὰ δὲ βιβλία αὐτῶν κτλ. 5546-49 s. A 33.

Δημόκριτος Ἡγεμόνων (οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ Δαγα- Σοῦιδας
 σίππου) γινώσκουσιν καὶ Σουράτου ἠδὲ φιλοσοφῶν κατὰ τὴν
 Ὀξυπιάδα [472-469] (οἱ δὲ κατὰ τὴν Π[460-457] φανί)
 Ἀβδηρίτου ἐν Θράκῃ φιλοσοφῶν καθ' ἡμετέραν κατὰ τὴν Ἀνα-
 γαρῶν καὶ Λωσίππου, ὡς δὲ τινὲς, καὶ γὰρ καὶ Χαλδαί-
 ον Πύρρον. Ἡλθε γὰρ καὶ τὸ πρῶτον καὶ Ἰνδοῦσιν καὶ Αἰγυ-
 πτίουσιν καὶ τὰ παρ' ἡμετέρας ἐπαιδύθη σοφῶν, ἵτα ἐ-
 παύθη καὶ τῶν ἀπονομῶν καὶ τῶν Ἡγεμόνων καὶ Δαγα-
 σίου.

Ἡγεμόνι δὲ ἢ Ἀβδηρίτου διακρίνεται ἐαυτοῦ σοφίαν αὐτοῦ.
 Μαθητῶν δὲ αὐτοῦ διακρίνεται ἐκείνου Μυρόδωρος ὁ Χίος, οὗ πάλιν
 ἀπονομῶν Ἀνδραρχῶν καὶ Ἰπποκράτους ὁ διακρίνεται [Sohier;
 vgl. A 10].

Ἐπιπέσθαι δὲ Σοῦιδας ὁ Δημόκριτος.
 καὶ Γελαστίνου δὲ διὰ τὸ γινώσκων πρὸς τὸ κινεῖσθαι τῶν ἀν-
 θρώπων.
 Γνώσια δὲ αὐτοῦ βιβλία ὡς εἶδο, ὅτι Μίχαρ διάνομος κατὰ τὴν Πύρρον
 φέρουσιν ἰδίῳ. Ἐξ ἡμετέρας δὲ καὶ ἐπιστολῶν. Αὐτῶν Hesychias,
 folgen Excerpte aus Diogenes.

s. 373-374
 Σοῦιδας [aus Hούχιος] Καλλιμάχος [Schriftenverzeichnis]
 Πίναξ τῶν Δημόκριτων Γνώσεων καὶ Σουράτου. ἐπι-
 φανῶν Βυζαντίου [aus Hούχιος] p. 640, 5 Mein. Ἡγεμό-
 νων γράμματιν [Susemihl Al. L. II 31] κατὰ τὴν Πύρρον
 τῶν Δημόκριτων Λίβρων βιβλίον ἢ καὶ Πύρρον καὶ
 κινῶν δὲ τῶν εὐθύνων. ἢ δὲ τῶν ἰδίων.
 Διογῆνης IX 45-49 Tetralogien - Ordnung der Thra

Καλλιμάχος:
Πίναξ τῶν
Δημόκριτων
Γνώσεων καὶ
Σουράτου
aus Hούχιος
Σοῦιδας
Aus Hούχιος
Στ. Βυζαντίου
p. 640, 5
(ἀπονομῶν)

Ἡγωνία
Γεωγραφία
Τριτάτου
Περὶ τῶν
Διανοσιῶν
Λόγων

Θραύλακ:
Ἀναγνώρισις
βιβλίου αὐτοῦ
κατὰ τὴν
κατὰ τὴν
ῥίαν
Διαγώνων
IX 45-49

συλλογ. τὰ δὲ βιβλία αὐτῶν καὶ Θραύλακ ἀναγνώρισις κατὰ
τάξιόν αὐτῶν ὡς περὶ καὶ τὰ Πλάτωνος κατὰ τὴν ῥίαν.
*Erl. d. H. Th. u. d. u. d. d.

I. 1. Πυθαγόρειος. 2. Περὶ τῶν τῶν σοφῶν διαθέρων. 3. Περὶ
τῶν ἁλίου [so Suid. τριτοχίμα: ἁλίου BPF] 4. Τρι-
τοχίμα [τοῦ δὲ ἔστιν ὅτι τρία χίμα εἰς αὐτῶν ἅπαν-
τα ἀνθρώπινα συνέχῃ].

II 1. Περὶ ἀδραχθίας ἢ Περὶ ἀρετῆς. 2. Ἀναθυσια-
ρα. 3. Περὶ εὐθυμίας. 4. Ὑπομνήματα ἡθικῶν
[Bücherzahl fehlt]. ἢ ἔαρ Εὐθυμίας οὐχ εὐρίσκειται.
καὶ ταῦτα γὰρ τὰ Ἡθικῶν.
φυσικῶν δὲ τὰδε.

III 1. Μίγαρ διάνομος (ὅν οἱ περὶ θείων ἁγίων Λουκῶν
φαίνονται). 2. Μίγαρ διάνομος. 3. Κοσμογραφία.
4. Περὶ τῶν πλανητῶν.

IV 1. Περὶ φύσεως πρῶτα. 2. Περὶ ἀνθρώπου φύσεως (ἢ
περὶ σαρκῶν) διακρίσις. 3. Περὶ τοῦ. 4. Περὶ αἰσθητικῶν
(ταῦτά τινος ἢ τῶν πρῶτων περὶ φύσεως ἐπιχρῶσιν.)

V 1. Περὶ χυμῶν. 2. Περὶ χρωμάτων. 3. Περὶ τῶν διακρίον-
των χυμῶν. 4. Περὶ ἀντιφύσεων.

VI 1. Κραυνηγία (ὅπερ ἔστιν ἐπιπρακτικῶν [so BP, vgl.
Suid. s. v. κραυνηγία: ἐπιπρακτικῶν F: ἐπιπρακτικῶν
Bywater] τῶν προσημίων.

2. Περὶ ἁλίου [ἁλίου BPF] ἢ Περὶ προνοίας. 3. Περὶ
λογισμῶν [F: λογισμῶν BPF] καὶ τῶν [so BPF] A B Γ. 4. Ἀ-
πομνήματα [Bücherzahl fehlt]
ταῦτα καὶ περὶ φύσεως.

τὰ δὲ Ἀρύτατα ἔστι τὰδε.
1. Αἰτίαι οὐράνιαι. 2. Αἰτίαι ἀέριοι. 3. Αἰτίαι ἐπίτα-
τοι. 4. Αἰτίαι περὶ πύρων καὶ τῶν ἄλλων περὶ. 5. Αἰ-
τίαι περὶ φωνῶν. 7. Αἰτίαι περὶ ἡμῶν A B Γ. 8. Αἰτίαι
ὀσμικταί. 9. Περὶ τῶν λίθων.
ταῦτα καὶ τὰ Ἀρύτατα.

Μαθηματικῶν δὲ τὰδε.
VII 1. Περὶ διακρίσεως χυμῶν ἢ Περὶ φάσος ὕδατος καὶ
σφαιρῶν. 2. Περὶ χυμῶν. 3. Γωνυμῶν.
4. Ἀριθμοί.

VIII 1. Περὶ ἀξίων κρυσθῶν καὶ ναστῶν A B. 2. Ἐπιπέ-
σματα. 3. Μίγαρ ἐπιπέδων ἢ Ἀστρονομία, παραπύγμα.
5. Ἄλλα κρυσθῶν [so die H. d. s.]

(2 νοδουθῶ)

IX 1. Οὐρανογραφίην. 2. Γῆραςίην. 3. Ποδογραφίην. 4. Ἀνδρογραφίην.
τοῦτα καὶ τὰ Μαθηματικά.

Μαθημὰ δὲ τὰδε:

X 1. Περὶ ἐπιπέδων καὶ ἀκμῶν. 2. Περὶ ποικίλων. 3. Περὶ κελύμενων.
4. Περὶ ὠκυπέδων καὶ δυνάμεων γραμμῶν.

XI 1. Περὶ ὕδατος ἢ ὀφθαλμῶν καὶ χυμῶν. 2. Περὶ αἰθέρος.
3. Περὶ ἠλίου καὶ σελήνης. 4. Ὀρασιμῶν.
τοῦτα καὶ τὰ Μαθημὰ.

Ταχυνὰ δὲ τὰδε:

XII 1. Περὶ ὀφθαλμῶν. 2. Περὶ διαίτης ἢ διαίτησιν. 3. [ἢ] Ἰατρικῶν.
4. Αἰτίαι περὶ ἀναίμων καὶ ἐκταίμων.

XIII 1. Περὶ ψυχῆς ἢ ψυχῶν [50 BPF] 2. Περὶ ψυχῆς. 3. Τα-
πειῶν καὶ 4. Ὀπδομασίων
τοῦτα καὶ τὰδε.

τὰς τούτων δὲ τινος [Ergänger der Kabbalistiche Pinax] καὶ
ἰδία ἐν τῷ Ἰσοκράτῳ καὶ τὰδε.

1. Περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶν ἰερῶν γραμμῶν. 2. Περὶ τῶν ἐν Με-
σσημῶν. 3. Ὀρασιμῶν. 4. Περὶ ἰσοπέδων. 5. Κα-
ταστάσεων ἀφ' ὧν. 6. Φύσεις ἀφ' ὧν. 7. Περὶ ποικίλων καὶ
ἀπὸ νότου βυθῶν. 8. Κόσμησις αἰθέρων. 9. Χρῆσιν ἀπὸ
μακρῶν [50 B: χερσὶν ἢ πᾶσι καὶ ἀπὸ μακρῶν FP].

τὰ δ' ἄλλα, ὅσα εἰς ἀναίμων καὶ ἐκταίμων καὶ ἐν τῷ
αὐτῷ διονυσώδῳ, τὰ δὲ ὀπδομασίων ἐστὶν ἀλλότρια.
τὰτα καὶ περὶ τῶν ἰσοκράτῳ αὐτῷ καὶ τοῦτα.

σ. 374-389

Diog. de comp. verb. 24

Im mittleren Stile ragen hervor

φιδουδου δὲ καὶ τῶν δόξαν ἀνομιλίαν καὶ πλάττειν καὶ
ἀπολομένους. τούτων γὰρ ἕλεος ἔργον ἀνίστατον ἀνο-
μιαν ἀπὸ τῶν τούτων χόρως.

Vgl. Timon S. 367, 11.

Διονύσιος:
De comp. verb.
24.

σ. 375-

Ὅλα δὲ παρὰ τὰ ἐπιπέδα περὶ ὀφθαλμῶν
ἐπιπέδων ἢ ἐν ἀνομιλίαν. ὅλα δὲ τούτων
τῶν περὶ ἀνομιλίαν ἐργούσιν, ἢ ἐν τῷ πῶς διαίτης

Αἰτίαι δὲ τῶν καὶ ἐπιπέδων τῶν προκρινόμενων ἐ-
πιπέδων τούτων [die wissenschaftliche
Methode der Az.], ὅτι τὸ ἐπιπέδον καὶ τὸ ἐπίπε-
δον

Ἀπολομένους:
De Gen. et
Corr. A. 2
315^a 34

Ἀπολομένους:
De part.
anim.
A 1. 642^a 24

In Bericht über Epicur, also nicht theophrastisch.

Att.
I 13,18
D. 285

Δημόκριτος γάρ ἔλεγε δύο, ἑνὸς τε καὶ ἄλλου
ἢ δι' ἐπιούρας τοῖσι καὶ τρίτου δάρος προ-
ἰθύνει. 12.6 [D. 311: ebenfalls hinter Epicur] Δημόκριτος
τὰ πρῶτα φωνὴ σώματα (ταῦτα δ' ἦν τὰ ναστά) δάρος καὶ
οὐκ ἔχον, κινῆσθαι [δι'] κατὰ ἀλλοδοικαίαν ἐν τῷ ἀπείρῳ.
δυνατὸν <δ'> ἴσθαι νοσηαίαν ὑπάρχειν ἄτομον.

«Νόσει γάρ χροῖα, νόσει πιερὰ, νόσει γλυκύ, ἔτι δ' ἄτο-
μον καὶ κινόν» [fr. 125]

Galenos:
De Eleu.
Sec.
Hipp.
I 2
[I 417K]

Ὁ Δημόκριτος φωνὴ ἐν τῷ συνόδῳ τῶν ἀτόμων γίνεσθαι
νομίσει ἀπάσαι τὰς ἀσθενεῖς ποιότητες ὡς πρὸς ἡ-
μᾶς τοὺς ἀσθενεῖς ἀσθενεῖν οὐκ ἔστιν, φῶν δὲ οὐ-
δὲν ἴσθαι λευκὸν ἢ μέλαν ἢ γλυκύν ἢ ἐρυθρὸν ἢ πιερὸν ἢ
χρῆμα.

Τὸ γάρ δι' ἐνόμω τῶν βούλεται τῷ οἶον νομίσει καὶ
πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἔστιν αὐτῶν τῶν πραγμάτων
φῶν.

Ὅστις δ' αὖ πάλιν ἐστὶν καλῶς παρὰ τὸ ἔτιόν, ὅτι ἀληθὲς δὴ
λοι, ποιῶσας τὸ νόμα.

Καὶ ἴσθαι ὁ νόμα αὐτοῦ νοῦς τοῦ λόγου τοιοῦτος.
Νομίζεται μὲν [τοι] παρὰ τοῖς ἀσθενεῖσι λευκὸν τε εἶναι καὶ
μέλαν καὶ γλυκύν καὶ πιερὸν, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν δὲν
καὶ μὴ δὲν ἔστι τὰ πάντα [vgl. fr. 156]

Καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, μὴ δὲν μὲν τὰ ἀτό-
μων ὄνομαζων, μὴ δὲν δὲ τὸ κινόν.

Αἰεὶν οὖν ἄτομοι σὺν πάσαι σήματα αἰεὶ σφιγρὰ χωρὶς ποι-
οτήτων εἶσι, τὸ δὲ κινόν χώρα τις, ἐν ἣι φροδύνα
ταῦτ' ἐσώματα ἔν τε καὶ κινῶν σὺν πάντα διὰ
παντὸς τοῦ αἵματος ἢ περιπέουσιν ἢ περὶ ἀλλήλοισι ἢ
προσφύουσι καὶ ἀποσάλλονται.

Καὶ διακρίνεται δὲ καὶ σφιγρῶς πάλιν ἢ ἀλλήλα κατὰ τὰ
τοιαύτα σφιγρὰ καὶ τούτου τὰ ἄλλα σφιγρῶματα
πάντα ποιεῖ καὶ τὰ ἀγέετρα σώματα καὶ τὰ παθήματα

αὐτῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις
Ἀπαθὴ δ' ὑποτίθεται τὰ σήματα ἵνα τὰ πρῶτα (τινὲς μὲν αὐ-
τῶν ὑπὸ συγκρότητος ἀθανάτου, καθάπερ οἱ περὶ Ἐπίκου-
ρον, ἕνιοι δὲ ὑπὸ συγκρότητος ἀδαιρέτου, καθάπερ οἱ περὶ
τὸν Διόσκωρον), ἀλλ' οὐδ' ἄλλοιοῦσθαι κατὰ τὴν δύναμιν ταύ-
τας δὲ τὰς αἰσθήσεων, ἅς ἅπαντες ἄνθρωποι πιστεύουσιν
εἶναι, διδάχθην ὑπὸ τῶν αἰσθήσεων, ὅτι οὐκ ἐπιμαίνονται
φασι εὐερίην εὐεργετοῦσθαι, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον οὐδ' ὑ-
πείκεισθαι οὐκ ἐπιμαίνονται, ποδὸ δὲ δὴ καὶ ἄλλοι ἐν γὰρ μὴδα-
νῶσθαι μὴ ἐπιμαίνονται, καὶ ἄλλοι τινὰ ὄντως ἐπιμαίνονται ποι-
οῦντα κατὰ μὴδαν κατὰ μὴδαν.

Διοσκώρως
v. Oinoanda
fr. 80.81
col. 3,3
[Bull. Con. Hell.
21 423

Ἄν γὰρ τῷ Διονυσίῳ τὸ χεῖρον καὶ λόγιον, καὶ
μὴ μὲν ἐλευθέρων φάσιν, καὶ ἄλλοι μὲν
οὐ εἶναι διὰ τὴν πρόκλησιν τῶν οὐρανῶν
οὐ αὐτῶν, ἔμπροσθεν δὲ φαίνονται κατὰ μὴδαν
οὐκ ἔστι πάντα ἐπιμαίνονται, φάσιν πρὸς αὐτὸν
οὐκ ὄντως ὄντως ποτὶ τὸν αὐτὸν ἄλλοι μὲν
ἀτόμοι μὴ οὐκ εἶναι, ἡ δὲ ἀπομνημονεύουσι μὴ οὐκ ἔστιν,
Ἐπίκουρος δὲ τὸ πρὸς τὴν ἀπομνημονεύουσι ὑπερβαίνει
ὄντως τὴν φαινομένην δὲ τὴν;

Πλάταρχος
adv. Colot. 3
p. 1108 E

καὶ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπομνημονεύουσι
Διονυσίου ἢ Ἐπικουρος, ὅς ἄλλοι μὲν φάσιν
οὐ κατὰ μὴδαν, ἔστι μὲν ἐν ἀπομνημονεύουσι
κατὰ μὴδαν, πρὸς ἀπομνημονεύουσι φάσιν, τινὰ δὲ τὴν
φάσιν Διονυσίου ἢ Ἐπικουρος διὰ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸν
ὄντως φάσιν, καὶ τὸ ὄντως τὴν πραγματικὴν ἀπομ-
νημονεύουσι φάσιν διὰ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸν φάσιν
τὴν ἀπομνημονεύουσι φάσιν.
Ὁ δὲ ἀπομνημονεύουσι ἀπομνημονεύουσι (ἐν τῷ) πρὸς τὴν φάσιν ἔστιν,
ὅς ἄλλοι μὲν φάσιν ἀπομνημονεύουσι, ἔστι μὲν πρὸς τὸν αὐτὸν
Ἐπίκουρος ἐπὶ τὴν φάσιν.

Διόσκωρος
X 8
[Epicurus
naunte]

Διονυσίου Διονυσίου

(ἀπομνημονεύουσι)

Εἶδεν δὲ παθεῖν κίω πιστῶσαι κατὰ περὶ τῶν ἀν-
ων δόγμα παλαιὸν ἦν ἀνδρὸς Σιδύλου Μύχου
πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων γιγνομένου.

Στράβων:
XVI
p. 757

Δημόκριτος δὲ καὶ Ἐπίκουρος ἀποφασίζουσιν ὅτι καὶ ἀρ-
χαιοτέραι τὰς τῶν θεῶν τὴν δόξαν καὶ τὸ ἔλεγε
ὁ Στωϊκὸς Πασιδώνιος ἀπὸ Μύχου τινὸς ἀνδρὸς
Φοίνικος καταγομένου.

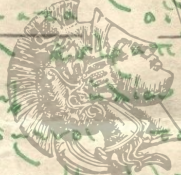
Sext.:
adv. math.
IX 363

Τὸ τῆς γινωσκτικῆς ἔργου ἔννοια φανερὰ ἀπὸ βασιλέων
ἀρχαίων ... Φοίνικος γινώσκει Μύχου καὶ Θράκη
Ζάνου καὶ Διδύμου Ἀτλαντα.

Διογένης
p. 1

Sext.:
IX 24

Εἶπεν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον παρα-
δόξως ὑπονοήσαντες ὡς ἔννοια ἔχειν εἶναι θῆρας, ἀγῶν
φαίνεταί τινος δόξας καὶ ὁ Δημόκριτος ἐρωτᾷ γὰρ ποῖοι, καὶ
ἢ τὸς κτηνῶν παθόντων, οἱ παθεῖν τῶν ἀνθρώπων κα-
θάρσιον βροχῶν καὶ ἀνέμων καὶ κεραινοῦ καὶ ἀ-
στρῶν συνόδου [Κοκκίτου] καὶ τῶν καὶ τῶν ἐπιπέδων
ἐδύναται τούτοις οἰδῆσαι τὴν αἰτίαν εἶναι.

Act. II 25, 9 [D. 356] (über den Mond) s. S. 320. 37. 30
(διὰ τὴν γῆν φαίνεταί τινος δόξας) s. D. 361 Δημόκριτος
ἀποφασίζουσιν τῶν ἰσχυρῶν ἢ αὐτῶν κεραινοῦ ἄρχη
γὰρ ἀδὴν ἔχει καὶ νάπας.

Act.
II 25, 9
[D. 356]
s. D. 361

Δημόκριτος βροχῶν ἢ ἐν συγκροτήματι ἀνυμῶν
τὸ περιεπεπληγῶς ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν κεραινοῦ
ἐπιπέδου ἀδύνατος. Ἀστραπὴ δὲ συγκροτῶν κεραινοῦ
ἢ ἄλλοι γίνονται τῶν πυρῶν διὰ τὴν πολυμίαν ἀ-
ραιοτήτων καὶ παρατρέφουσιν ὡς τὸ αὐτὸ συναμιθῶν καὶ δι-
θῆσαι. Κεραινοῦ δὲ, ὅταν ἐν καθαυτέρῃ καὶ λεπτοτέρῃ ὀ-
μαλυτέρῃ καὶ πυκναρόντων, κατὰ τὸ αὐτὸ κράτος,
γινώσκουσιν πυρῶν ἢ ἄλλοι βλάψεται. Πρῶτα δὲ,
ὅταν πολυμικρὰ συγκροτήματα πυρῶν ἢ πολυ-
κίνοις κατασχεθῆναι χροαίς καὶ ποιοχαίς ἰσχυρῶν
ἰδίως συναμιθῶν τῶν πολυμικρῶν τῶν ἐπὶ τὸ βάθος
ὀρμῶν λάβει.

Act.
III 3, 1
[D. 369]

Αἴτ.
IV 5, 1
[D. 391]
n. Theodorot

Ἰπποκράτης γὰρ καὶ Διόδωρος καὶ Πλάτων ἐν ἑπιγράμῃ τοῦτο [κἂν] τὸ ἡγεμονικὸν ἰδρυθῆσθαι.

Αἴτ.
I 15, 8
D. 314

Διόδωρος εἶπεν γὰρ ἡδὲν εἶναι χρῆμα, τὰ γὰρ στοιχεῖα ἅποια, τὰ τε ναστὰ καὶ τὰ κινῶν. τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν συγκριτὰ μικρῶ-σθαι διαταχῆ, τε καὶ εὐθυμῆ καὶ προτροπῆ, ἐν γὰρ ἰσὴ τὰς οὐδὲ ἄλλοι ἢ διδόσι.

Διδόσι
σ. 401.
Ἄρως
Σταθός
II 7, 34

Διόδωρος καὶ Πλάτων τὴν δ' ἄδαιμονίαν καὶ ἰσχυρίαν καὶ ἰσοκρίαν καὶ ἀφροδίαν, συγκριτίαν τε καὶ ἀταραξίαν καὶ προτροπίαν.

Σταθός
Ip. 61

προτροπίαν δὲ κατέδρασαν ἐπιγερασσάσθαι μεταβολὰς ἐπιπέδον ἐπιγερασσάσθαι ἡμῶν κατὰ συνήθειαν ἰσχυρίαν καὶ ἰσοκρίαν καὶ ἀφροδίαν καὶ ἀταραξίαν.

Κλάμος
Strom.
II 138
p. 503P.

Διόδωρος δὲ γὰρ καὶ παιδοποιίαν παραίτηται διὰ τὸ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀνδραγαθῶν καὶ ἀφροδίαν ἀπὸ τῆς ἀναγκαστικῆς. ἐπιγερασσάσθαι δὲ αὐτῶν καὶ ἑπινοίας.

Αἴτ.
II 25, 9
[D. 356]

σ. 320
Ἀναξαγόρας καὶ Διόδωρος στυγίαν διάπυρον ἔχον ἐν ἑαυτῷ πέδι καὶ ὄρε καὶ γάργαρον [sc. ἐν σελήνῃ].

σ. 402-416

FRAGMENTE

- I. II. Διόδωρος Ἡσίο
- I. 1. Πυθαγόρας
- I. 2. Περὶ τῆς τοῦ λόγου Διαθέσεως
- I. 3. Περὶ τῶν ἐν Ἄιδου (ΑΒ...?)

Ἄβν.
IV 168B

Διόδωρος δ' Ἄβν. εἶπεν ἡγεμονικὸν ἰδρυθῆσθαι κατὰ τὰ παλαιὰ, καὶ ἰσχυρίαν ἀναγκαστικῆς ἐν Μέγαν δίκασμον καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἄιδου ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀναγκαστικῆς.

Πρόβ.
intemp. II
113. 6Koll.

τῶν γὰρ περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀποθέσεως σοφῶν ἰσχυρίαν καὶ ἀναγκαστικῆς ἰσχυρίαν ἄλλοι πολλοὶ τῶν πα-

14
 νησαντων. Ευναζατος δὲ αὐτὰρ γυναικας καὶ δὴ Ἀπολλόδοτος ὁ Κυρ-
 νησὸς τὴν ψυχῆς καὶ τὰς Νανωγῶνας καὶ ἀναστασιμίας.
 ταύτων γὰρ ἔστι ἐπὶ Διονυσίου ἀθὰ υβίον λήφεται.
 II. 4. Ὑπομνημάτων Ἡθικῶν (A B ...?)
 Nicht identisch den unechten Hypomnemata unten.

III. IV. Φρονήματα.
 III. 1. Μικρὰ Διδασκαλῶν (Λωκίππου)
 III. 2. Μικρὰ Διδασκαλῶν.

Διογ. Λαέρτιος: Γέρων δὲ [Demokrit] τοῖς χροῖσις ἕσται αὐτὸς ἕως ἢ καὶ
 IX. 41 Μικρὰ διδασκαλῶν, νῆος κατὰ πρῶτον Ἀναξαγόραν,
 ἔτι καὶ αὐτὸς κώμους τετραπέμπλα. οὐκ ἐλάττωται δὲ
 οὐ καὶ Μικρὰ διδασκαλῶν ἔτι καὶ ἄλλων τῶν ἰδίου
 ἀδούρων τριπέμπλα καὶ ἑκαταδούριαι.

Φαβριος Φαβριος δὲ φησὶ ἐν Παυλοδακτύλῳ ἰστορεῖται δὲ περὶ Διονύ-
 : Παυλοδακτύλου περὶ Ἀναξαγόρου, ἕως οὗ μὴ εἶναι αὐτὸν αἰδέσθαι
 ἱστορία. αἱ τε περὶ ἰδίου καὶ ἄλλων, ἀλλὰ ἀρχαῖαι, τὸν δὲ
 ἡ Διογ. Λαέρτιος ὑπερῆσθαι, διὰ τὸν τε αὐτὸν καὶ περὶ τῆς διδασκαλῆς
 IX 34. 35 οὐ καὶ τὸν τοῦ ἑσθίου ἔχοντα πρὸς αὐτὸν, ὅτι δὲ καὶ
 προσημασθῆναι αὐτὸν.

- III. 3. Κοσμογραφία
- III. 4. περὶ τῆς Πλάτωνος.
- IV. 1. περὶ φύσεως A (ἢ περὶ Κοσμοφύσεως)
- IV. 2. περὶ φύσεως B ἢ περὶ Ἀθεῶν φύσεως ἢ περὶ ζαφῶν.
- IV. 3. περὶ Νοῦ (Λωκίππου) } ἢ περὶ ψυχῆς.
- IV. 4. περὶ Αἰσθίονος
- V. 1. περὶ Χυμῶν
- V. 2. περὶ Χορῶν
- V. 3. περὶ τῆς Διαφύσεως Ρουμῶν (ἢ περὶ Ἰδεῶν)
- V. 4. περὶ Ἀμυθρονομῶν.
- VI. 1. Κραυγῆς.
- VI. 2. περὶ Εἰδῶν ἢ περὶ Προνοίας.
- VI. 3. περὶ Λογικῶν ἢ καὶ τῶν A B Γ

Sext. VII 138. 139
 Ἐπεὶ δὲ τοῖς Κανόσι δύο φησὶ εἶναι γινώσκοντες τὴν φύσιν διὰ
 τῶν αἰσθίονων τὴν δὲ διὰ τῆς διανοίας, ὅτι τὴν φύσιν
 διὰ τῆς διανοίας γινώσκουσιν κατὰ προσημασθῆναι αὐ-
 τῶν τὸ πιστὸν εἰς ἀνοησίας ἔχουσιν, τὴν δὲ διὰ τῶν αἰσθίονων
 οὐ οὐ τὴν ἀνοησίαν ἀγαρῶντες αὐτῶν τὰ πρὸς διακρίσιν τῶν
 ἀνοησῶν ἀπολαύειν.
 Λόγος δὲ κατὰ δέξιν.
 Ἐπὶ γὰρ δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ γὰρ χυμῶν, ἡ δὲ οὐστίν· καὶ οὐστίν-

ας μὴ τὰδε ὀνόματα, ὄψις, ἀνοή, ὀδυῖν, χυνοί, φάσις.
 "Ἡ δὲ χυνοί, ἀποκαρπίων δὲ τὰυτῶν"
 Εἴτα προσημίων τῶν σωστῶν τῶν χυνοῖν ἐπιγράμματα
 "Ὅταν ἡ σωστὴ χυνοῖν δύναιται νῆξ ὄψις ἐπὶ ἑλαττοῦ νῆξ ἀ-
 νοίῃ νῆξ ὀδυῖσθαι νῆξ χυνοῖσθαι νῆξ ἐν τῇ φάσει αἰσθῆ-
 νοῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ λεπτότερον (δὲν μὴ τῶν, τὸδε ἐπιγ-
 ραται ἢ χυνοῖν ὄψις ἔχουσα τὸ νῶσαι λεπτότερον).

Ἀνομοιογενεῖα

[nicht in die Tetralogienordnung der Physika eingereichte Problemschriften]

1. Αἰτίαι Ὀψείας.
2. Αἰτίαι Ἀίθροι.
3. Αἰτίαι Ἐπιπέδοι.
4. Αἰτίαι Περὶ Πυρῶν καὶ τῶν ἐν Πυρὶ.
5. Αἰτίαι Περὶ Φύων.
6. Αἰτίαι Περὶ Σπινδύων καὶ Φύων καὶ Καρπῶν.
7. Αἰτίαι Περὶ Ζώνων Α Β Γ.
8. Αἰτίαι Σὺν ἑσθῆσι.
9. Περὶ τῶν Αἰθρῶν.

VII-IX Μαθηματικά:

- VII. 1. Περὶ Διαφορῶν Γενέων [Γενέων] ἢ Περὶ Φάσος Κένου καὶ Σφαίρας.
- VII 2. Περὶ Γενέων.
- VII 3. Γενέων.
- VII 4. Ἀριθμοί.
- VIII. 1. Περὶ Ἀκρίων Γραμμῶν καὶ Νυκτῶν [Κλαδῶν Hultsch] Α Β
- VIII 2. Ἐπιπέδα.
- VIII 3. Μίγαν (Ἐπιπέδα ἢ Χολογονία. Παράπληρα. Theophrast's Schrift Περὶ τῶν Διφασίτων Χολογονίαν)

Diag. V. 43

καὶ φερνίδης ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ἐν ἀνομοιογενεῖαι ἐν τῷ
 Περὶ ἀνομοιογενεῖαι καὶ ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ συνέγρα-
 φῶν συλλογῶν χεῖρας τῆς ἐν τῷ ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ
ἐν τῷ.

Apollon
 de
 Pronon
 p. 65.
 15
 Schneid

- VIII 4. Ἀνίλλα Κλειδίσει
- Εἴτω ἀνίλλα κλειδίσει (καὶ ὄψις)?
- IX. 1. Ὀψείων γενεῶν

(ἐνομοιογενεῖαι)

IX.2. Γευχεργία.

Agathen. I 1.2

Agathen. I.1.2 τίλε (nach Anaximander, Hekataios, Hellanikos] Δανάου ὁ Σίχμιος τὰ πλεῖστα ἐν τῷ Ἐναταίῳ πελάγει κείσθαι περιόδου ἔγραψεν. Ἐφ' ἃν Διόνειος καὶ Εὐδότος καὶ ἄλλοι τινὲς γὰρ περίουτος καὶ περίουτος ἔγραψαν. οἱ μὲν οὖν πάλαιοι τὰς αἰωνίων ἔγραψαν ὁμογενῶν, οἱ δὲ νεώτεροι Ἐβδα καὶ αἰὲν Διότου. τὸ δὲ ἄλλο γὰρ ἔχει τὰς γῆς. Περὶ δὲ Διόνειος πάλαιος ἀπὸ οὐδὲν, ὅτι προημῶς ἐστὶν ἡ ἰσθμὸς τὸ μῆκος τοῦ ἀλάτου ἔχουσα. Σύνθετος αὐτῆς καὶ Δινατάχτος ὁ περιουσία.

IX.3. Πολοχεργία.

IX.4. Αντιοχεργία.

X. XI. Μουρμία.

X.1. Περὶ Ρυθμῶν καὶ Ἀρμονιῶν

X.2. Περὶ Ποιήσεως.

Kühner Ström. VI 168 p. 827f.

καὶ Διόνειος ἐν αἰσθ. [Plato Ion 534B] ἠκούσας δὲ ἄσρα μὲν ἄν κείνη καὶ ἰσορροπία καὶ ἰσοπνεύματα, κατὰ κάρτα ἐστὶν ἡ γῆ. 21. 112. 119.

X.3. Περὶ Καλλοῦ καὶ Ἐπιπέδου.

X.4. Περὶ Ἐπιπέδου καὶ Διόνειου Γενεῶν.

Erdleider. ad G1 p. 370. 15

τὸ γὰρ αὐτὸ ἴσον γίγναι καὶ ἴσους καὶ ἰσορροπία Διόνειος, ὅτι καὶ τὸ μὲν καὶ ἴσους [aus Photius, dessen Blome γὰρ τὸ μὲν ἴσους Διόνειος erhalten].

Expositio Dionysii p. 184. 33f. Hildesg.

τὰ δὲ ἄλλα τῶν ἰσθμῶν ἐπιπέδου... παρὰ Διόνειον ἀδύνατον. ἴσους γὰρ ἴσους καὶ ἴσους.

XI. 1. Περὶ Ὀμίρου ἢ Ὀρθοπνεύτων καὶ Γνώσεων.

Διό. 36. 1 [II 109. 21 Armin

ὅτι Διόνειος περὶ Ὀμίρου φησὶ αὖτος: "Ὀμίρος φέρεται λατρεῖν θεοῦ ἵππων ἠδὲ ἰσθμῶν, ὡς οὐκ ἴσους αὐτῶν καὶ δαιμονίας φέρεται αὖτος κατὰ καὶ σοφὰ ἴσους ἔχουσαν. Vgl. f. 18.

XI. 2. Περὶ Ἀσθμῶν.

XI. 3. Περὶ Πνεύματος.

XI. 4. Ὀνομαστικῶν [Buchzahl fehlt, oder Ὀνομαστικῶν].

(ἀποδοῦναι)

ἐπιόδατ καὶ βασιλίδα, καὶ πάλιν γινώσθαι κατὰ αὐτῶν ἀπογραφεύς, τοῦ δὲ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀπογραφῆς διόν καὶ τοῖς πρῶτοντας αὐτῶν ἐλέγχοντας ἀγνώστους.

[Γαλιναῖος] Defin. Met. 439 [XIX 449K]

v. 427
Δημόκριτος λέγει ἢ ἄνθρωποι εἰς ἴσται καὶ ἄνθρωποι πάντες

Σενέκας: Πιστοῦσαι 7.10

Democritus ait: unus mihi pro populo est et populus pro uno.

Πλάτωνος: Aminean corp. aff. 2 p. 500 D.

v. 431.
Λέγουσι οὐδὲν ἕν, ὅτι πολλὰ γὰρ ἴσται ἄνθρωποι, οὗ καὶ τὸ οἶμα νοσήματα καὶ πάθη γίνονται ἀνίστασθαι ἐαυτοῦ καὶ προσπίπτουσα δέχεται θάνατον. ἄν δὲ σαυτὸν ἔνδοθεν ἀνοίξῃς, ποιήσῃς καὶ πολυπαθῆς καὶ τῶν ταπεινῶν εὐδοκίαις καὶ θυσιασμοῖς. ὡς οἱ Δημόκριτος, οὐδὲν ἕν, ἰππευδὲν καὶ ὡς ἐκείνου καὶ αὐτῶν πύργους ἔχοντες, ἄρ' αἰσίου ἢ καὶ αὐτῶν πολλοῦ καὶ δαγίλων οὐρα τοῖς ταπεινοῖς.

Πλάτωνος: Quaest. Conv. I 45 p. 614 DE

ὅτι τὰς ψυχὰς αἰσίου καὶ ἀγροῦ γινώσκουσιν ἐπιόδατ καὶ ἐπιόδατ κινεῖται καὶ ἀντίον δὲ κατὰ Δημόκριτον καὶ ἰσται ἀνθρώπων δόχους ἀγροῦ. [Verdenbt ἔγραψε p. 65 C p. 85, 31 M] ἐπιόδατ τὴν vgl. p. 86, 14] καὶ ἰσται ἔγραψε I 22 p. 328 P ἐπιόδατ (so Clem. falsch statt ἐπιόδατ; vgl. Timon fr. 282) καὶ ἰσται ἀνθρώπων (l. ἰσται)

Πλάτωνος: de sollect. am. 20 p. 974 A

v. 432
Γελοῖται ἴσται ἐπιόδατ ἐπιόδατ τὰ ψῆφια οὐκ ἐννοῶν, ὅτι Δημόκριτος ἀποραδί καὶ θηλάτ ἐν τοῖς μεγίστοις κινεῖται ἡμᾶς ἀγροῦ ἐν ἑρατικῆ καὶ ἀνεστεινῆ, χελιδόνος ἐν οἶνο-δουίαι, καὶ τῶν λιχνῶν, κύνων καὶ ἀνδόνος. ἐν ὠιδῆ κατὰ μίμνιν.

Σχολιαστῆς in Hor. AB zu N 137

v. 434
Δημόκριτος δὲ τὸ κεντρικὸν σχῆμα ὀλοοῖ τροχουμάτῃ.

Στοβαῖος II (Ecl. Eth.) 1.12 Wachen

v. 436
Δημόκριτος. Μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθυμῶ, καὶ πάντων ἀγαθῶν γίνεσθαι.

σ. 436. 7.3'

Εὐδαιμονίᾳ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ αὐτοὶ εὐδὲ ἐν χερσὶ. Ψυχὴ
οἰκονομῶσα δαιμονος

Στοβαῖος II
(Ecl. Eth.)
Wachsmuth

σ. 437 9.4.

Οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀθρώποισι δίδουσι τὰ κατὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ
νῦν, πλὴν ἐνόσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀνωφελέα. τὰ δὲ δ'
οὐκ ἐστὶ πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀθρώποισι δωροῦνται, ἀλλ' αὐτοὶ τοῖσι
δένει ἐπιπέλασθαι διὰ τοῦ ἡρώδου καὶ ἀγνῶσθαι.

σ. 438 36.40.

Δημιουργοῦσι
Ὅτι λόγος ἐνθὸς γὰρ πρῶτον ἀναρτῶνται οὔτε πρῶτον ἀγαθὸν
λόγον βλαστησῶντι λυκαῖναι.

σ. 439 36.72

Τοῦ αὐτοῦ. Ἐστὶν ποὺ νῦν γίνονται καὶ χερσὶν ἀφ' αὐτοῦ. χεῖρας γὰρ
οὐ δίδουσι φρονεῖν, ἀλλ' ἄρᾳ ἐπεὶ καὶ φρονεῖν.

Στοβαῖος
(Flor.) III
Hense.

σ. 440 t.1.27.

Δημιουργοῦσι. Ἀνθρώποισι ἀρτίστον ψυχῆν καὶ ἄλλο ἢ ὁμοῦλον
λόγον ποιῶσθαι. ψυχῆν γὰρ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ οὐκ ἔστιν
καχθηρίαν δεθεῖ, οὐκ ἔστιν ἰσχυρὴ ἀνωλογοῦσα ψυχῆν
οὐδὲ τι ἀγνοῦν τιθῆναι.

t.1.210.

Δημιουργοῦσι. Ἀνθρώποισι γὰρ ἰσχυρὴν γίνονται καὶ ἐπιθυμῶντες
καὶ βία συμπεριεῖν. τὰ δ' ἐλλείποντα καὶ ὑπερβά-
λοντα μεταπίπτειν ἐν φιλίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα κινήσας ἐν
ποιῶν τῆς ψυχῆς αἱ δ' ἐν μετὰ ταῦτα διασπῶνται κινήσας
καὶ τῆς ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἰσχυρὴ καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχυρὴ. καὶ τοῖς
δυνατοῖς ἔχει τὴν ψυχὴν καὶ τοῖς παροῦσιν
ἀρτίστον τῆς ἀφ' αὐτοῦ καὶ θαυμαστοῦ ἐπιθυμῶντες
ἔχοντα καὶ τῆς διαβολῆς καὶ προνοῦντα, ὡς δὲ
ταλαιπωροῦντες τοῦ βίου θέρπειν, ἐνομοῦνα ἢ τὰ δόχουσι κατὰ
ὄνομα τὰ παρῶντα οὐ καὶ ὑπάρχοντα μετὰ καὶ ἴδωσθαι
φαίνεται, καὶ μὴ πλῆθον ἐπιθυμῶντες οὐκ αἰσθάνονται
θῆναι τῆς ψυχῆς. ὁ γὰρ θαυμάζει τοῖς ἔχοντα καὶ θαυμα-
στοῦσιν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ τῆς μὴ μὴ πᾶσαι
ἔχει προνοῦντες ἀπὸ ἐπιθυμῶντες ἀναμῆσται καὶ ὑπερβάλλεσθαι
δὲ ἐπιθυμῶντες ἐπιθυμῶντες πρῶτον ἀντιμετωπίζοντες ἢ νόμοι κινῶν-
σιν. διότι τὰ καὶ ἢ δὲ δεῖσθαι χεῖρας, ἐπὶ δὲ τοῖς ἰσχυροῦσθαι χε-
ρὶν, παραβάλλοντα τὸν αὐτοῦ βίον πρὸς τοῖς ἄλλοις φανερῶς

